

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Neiger és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Szűcs Tamás ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r. alperesekkel** szemben vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. április 1. napján kelt 10.P.20.671/2005/81. sorszám alatti ítéletével szemben az alperesek által 82. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

r é s z í t é l e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét 8.573.925. (Nyolcmillió - ötszázhetvenháromezer - kilencszázhuszonöt) Ft tőke, valamint az elsőfokú ítéletben meghatározott késedelmi kamata tekintetében helybenhagyja;

míg ezt meghaladóan - az alperes beszámítási kifogása körében 926.803. (Kilencszázhuszonhatezer - nyolcszázhárom) Ft tőke és késedelmi kamatai tekintetében - az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

Mellőzi az elsőfokú ítélet 194.635. (Egyszázkilencvennégyezer - hatszázharmincöt) Ft javítási költség beszámítására, az elsőfokú perköltségre és le nem rótt illetékre vonatkozó rendelkezését.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 845.714. (Nyolcszáznegyvenötezer - hétszáztizennégy) Ft első- és másodfokú perköltséget.

A felek másodfokú eljárásban felmerült - a hatályon kívül helyezett keresetrészre eső - másodfokú perköltségét 16.500. - 16.500. (Tizenhatezer-ötszáz - tizenhatezer-ötszáz) Ft-ban állapítja meg.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

2005. március 25. napján a felperes - mint vállalkozó - és az I.r. alperes - mint megrendelő - között építési szerződés jött létre, amely alapján a felperes vállalta az alperesek $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú

közös tulajdonában lévő **helység 1-i ...1** hrsz-ú ingatlanon - a szerződés mellékletét képező építési engedélyezési tervben körülírt - könnyűszerkezetes, favázás (CLC típusú) családi ház felépítését, az előzetes ajánlati költségvetésben tételenként meghatározott, összesített, egyösszegű 7.756.290.Ft + áfa (9.695.363.Ft) átalánydíjért. A szerződésben az elvégzendő munkarészeket és a díjfizetés határidejét két ütemben határozták meg; az I. ütem teljesítési határideje 2005. április 15. napja, míg a II. ütem teljesítési határideje az I. ütem pénzügyi teljesítését követő 30 munkanap volt. A szerződésben az I.r. alperes kijelentette, hogy a teljes kivitelezési költséget az "A" Banktól felvett hitelből kívánja fedezni, ennek összegét a felperes bankszámlájára utalja át. Az I.r. alperes kötelezettséget vállalt, hogy amennyiben a felperes által benyújtott számlák teljesítése a lejáratot követő nyolc napon belül nem történik meg, abban az esetben hozzájárul, hogy a **helység 1-i ...1** hrsz-ú ingatlan tulajdonjoga „a kivitelező részére átírássra kerüljön”.

Az építési szerződés alapján felépítendő könnyűszerkezetes, favázás építményt az I.r. alperes a perben nem álló "B" Kft."Fa." **helység 2-i** telephelyén „nézte ki”, ahol a faházak importjával és forgalmazásával foglalkozó cég bemutatás céljából kiállította. A felperes az építési szerződés teljesítése céljából a "B" Kft.-től a 2005. március 9. napján kelt adásvételi szerződéssel vásárolta meg a felállított könnyűszerkezetes építmény elemeit 800.000.Ft + áfa (1.000.000.Ft) vételárért. Az I.r. alperessel kötött építési szerződés ajánlati költségvetésében a felperes a faszerkezetű építmény szétszerelése, rakodása, szállítása és szerkezetkészre szerelése munkadíját az áfa nélküli 1.400.000.Ft-ban költségelte. A felperes ügyvezetője, "C" által készített építési engedélyezési terv alapján az építésügyi hatóság a 2005. január 18. napján kelt határozatával engedélyezte az építési munkát. A felperes az építési - és szerelési munkákkal 2005. április 30. napjára elkészült, a családi házat az alperesek 2005. májusában birtokba vették és beköltöztek. Az I.r. alperes a felperes vállalkozói díja kiegyenlítésére bankhitelt nem vett fel, és a díjat egyáltalán nem fizette ki. Az épület használatbavételi engedéllyel nem rendelkezik.

A felperes módosított keresetében - egyrészt - 9.695.363.Ft tőke, valamint annak a 2005. május 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket a Ptk.402.§-a, valamint a Csjt.30.§. (2)-(3) bekezdése alapján; - másrészt - kérte annak megállapítását, hogy az alperesekkel 2005. március 25. napján megkötött vállalkozási szerződésben kikötött vételi joga alapján megszerezte a **helység 1-i ...1** hrsz-ú ingatlan egésze tulajdonjogát.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset teljes elutasítását kérték. Ellenkövetésként egyrészt *semmisségi kifogást* terjesztettek elő, állítva, hogy a felek közötti szerződés vállalkozói díjra vonatkozó kikötése színlelt (Ptk.207.§. (5) bekezdés), a leplezett és tényleges díj nem a szerződésben rögzített 9.695.363.Ft, hanem ténylegesen 5.000.000.Ft volt. Az 5.000.000.Ft átalánydíjért az épület kivitelezését a "B" Kft. telephelyén a felperes értékesítési vezetőjeként eljáró "D" vállalta. A felperes úgy fogadta el az 5.000.000.Ft-os vállalkozói díjra vonatkozó kikötést, hogy az épületet forgalmazó "B" Kft.-vel alvállalkozói szerződést kötött a kivitelezésre. Az alperesek másrészt *megtámadási kifogást* terjesztettek elő, melyben állították, hogy a kikötött átalánydíj feltűnő értékkülönbségben (Ptk.201.§. (2) bekezdés) szenved, a 9.695.363.Ft díjjal szemben a reális, értékarányos ár a megbízásukból

eljáró magánszakértők által tételesen kimunkált 6.076.000.Ft. Harmadrészt *szavatossági kifogást* terjesztettek elő, melyben állították, hogy a felperes az építési szerződést hibásan teljesítette (Ptk.305.§. (1) bekezdés) ezért a díjba 1.121.438.Ft kijavítási költség számítandó be.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott *ítéletével* egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy „194.635.Ft hibás teljesítésre eső javítási költség beszámításával” fizessenek meg a felperesnek 9.500.728.Ft tőkét, valamint annak a 2005. június 20. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, valamint a felperes perköltségét. A bíróság határozata indokolásában a semmisségi kifogással kapcsolatban rámutatott, hogy az alperesnek a perben a szerződésben kikötött vállalkozói díj összege kétoldalú színlelését kellett bizonyítani, mivel az egyoldalú színlelés a szerződés érvénytelensége és értelmezése szempontjából közömbös, a titkos fenntartásnak és a rejtett indoknak ebből a szempontból jelentősége nincs. A lefolytatott bizonyítás - így: az I.r. alperes több egymásnak ellentmondó személyes előadása, "E" 2009. szeptember 17. napján kelt írásbeli nyilatkozata, "D" és "F" tanúvallomása - mérlegelése alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy az alperesek a színlelésre vonatkozó bizonyítási kötelezettségüknek nem tudtak eleget tenni. A "B" Kft. volt ügyvezetője, "E" írásbeli nyilatkozatában foglaltakat az elsőfokú bíróság a bizonyítékok köréből mellőzte, tekintve, hogy annak keletkezési körülményei kétségesek és a perbeli kivitelezést nem a "B" Kft., hanem a felperes vállalta. Szükségtelennek tartotta a bíróság az eredménytelen idézést követően "E" ismételt tanúkénti megidézését, mivel a tanú vallomásától a kétoldalú színlelés bizonyítása nem várható.

A feltűnő értékkülönbségre alapított megtámadási kifogás vizsgálata során az elsőfokú bíróság a perben kirendelt "G" építési szakértő szakvéleményét fogadta el az alperesek által megbízott "H" és "I" igazságügyi szakértők szakvéleményével szemben. Egyetértett a bíróság a kirendelt szakértő azon álláspontjával, hogy az átalánydíjas vállalkozási szerződés esetén nem lehet vizsgálni, hogy a tételes költségvetés megvalósult-e, a felek között a tételes elszámolásnak már nincs helye. Ugyanakkor a magánszakértők által meghatározott, kijavítási költséggel csökkentett 6.076.734.Ft díjhoz képest a szerződésben kikötött díj feltűnő értékkülönbségben nem szenved. A bíróság az alpereseket megillető kijavítási költség összegét szintén a kirendelt szakértő véleménye alapján 194.635.Ft-ban határozta meg.

A szavatossági kifogás alapján a kijavítási költséggel (Ptk.306.§. b/ pont) csökkentett vállalkozói díj után a bíróság a keresetlevél benyújtásától tartotta alaposnak a felperes késedelmi kamat iránti követelését. Kifejtette, hogy ugyan a felperes számla-kibocsátási késedelme jogosulti késedelemként (Ptk.302.§. b/ pont) kizárja a kötelezett egyidejű késedelmét (Ptk.303.§. (3) bekezdés), azonban a késedelmi kamat a bírói gyakorlat szerint (BH 2007/295) a keresetlevél benyújtásától érvényesíthető. A bíróság így - a felperes másodlagos kereseti kérelmét alaptalannak találva - az elsődleges kereset alapján kötelezte a hátralékos vállalkozói díj és járulékai egyetemleges megfizetésére az alpereseket.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek terjesztettek elő *fellebbezést* - elsődlegesen - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése; míg - másodlagosan - az elsőfokú ítélet megváltoztatása és az alpereseket terhelő marasztalási összeg 5.000.000.Ft és járulékaira leszállítása; avagy (a színleltség bizonyítatlansága esetén) az arányos 6.056.734.Ft tőke és járulékaira leszállítása; továbbá az alperesek késedelmi kamatfizetési kötelezettsége idejének az elsőfokú bíróság határozata meghozatala időpontjában meghatározása iránt.

Fellebbezésük indokolásában az elsőfokú eljárás *megismétlését* a szakértői bizonyításon alapuló tényállás megalapozatlansága miatt kérték. Álláspontjuk szerint a bíróság által kirendelt és az alperesek által megbízott igazságügyi szakértők szakvéleményei közötti ellentmondások nem voltak feloldhatóak a szakértők együttes meghallgatásával. Kiemelten vitatták azt, hogy a bíróság a kijavítási költségeket a magánszakértők véleményével szemben a kirendelt szakértő véleménye alapján határozta meg. Ugyanis a magánszakértők tételes elszámolása nem érintette az általuk megállapított hibák bekövetkezését, tényét és kijavítási költségeiket. Ezek miatt a bíróság kellő indok nélkül mellőzte a szakvélemények közötti ellentmondás feloldására másik szakértő kirendelését. Az elsőfokú ítélet megalapozatlanságához vezetett az is, hogy a bíróság mellőzte az írásbeli nyilatkozatot benyújtó "E" ismételt megidézését, akinek a vallomása alátámasztaná a felek közötti szerződés részbeni színlelését. Utaltak rá, hogy a bíróság felhívására "E" helyes idézési címét bejelentették.

Az elsőfokú bíróság ítélete *megváltoztatását* részben azért kérték az alperesek, mert - az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben - a lefolytatott bizonyítás igazolta a szerződésben kikötött díj részbeni színleltségét. Ezt támasztja alá "E" írásbeli nyilatkozata, valamint az utolsó elsőfokú tárgyaláson bemutatott több árajánlat megléte is. Ezek között a legmagasabb összegű költségvetés 12.455.364.Ft-ra, míg a legalacsonyabb 6.406.357.Ft-ra vonatkozott, úgy, hogy ugyanazokat a tételeket ugyanolyan összegben tartalmazta, viszont más-más építési ütemnél. Az egyes költségvetés-tervezetek közötti lényeges különbségnek nevezte, hogy azok a szerkezetkész ház árát hol a költségvetés részeként, hol pedig annak gyártási költségeként szerepeltetik. Rámutatott, hogy a keresetlevél mellékleteként becsatolt, a bíróság ítélete alapjául szolgáló költségvetés a II. ütem munkái tekintetében (5. oldal) súlyos számítási hibában szenved, mivel a 4.066.619.Ft-ban összesített anyagköltség valójában csak 2.134.420.Ft. Mindezek alátámasztják a színleltségre vonatkozó ellenkövetelését, azt, hogy az aláírt szerződésben kikötött díj az árra vonatkozó megállapodást leplezve csak az alperesek hitelfelvételét elősegíteni volt hivatott.

A késedelmi kamat kezdő időpontjára vonatkozó rendelkezés megváltoztatását azért kérték, mert az I.r. alperes fizetési kötelezettségének előfeltétele a felek közötti szerződés szerint a felperesi számlakibocsátás. A számla kibocsátásáig az alperest fizetési kötelezettség sem terheli. Így a késedelmi kamat iránti követelés is alaptalan.

A felperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását és az alperesek másodfokú perköltségben marasztalását kérte. A kijavítási költségre vonatkozó elsőfokú határozatot azért tartotta alaposnak, mert a magánszakértők tervezői hibákat is a felperes terhére róttak, azonban a felperes tervezést nem vállalt. A vállalkozási szerződés a

perbeli felek között jött létre, abban nem volt részes semmilyen minőségben sem a **"B"** Kft. „fa”, sem pedig annak ügyvezetője, **"E"**. Ezért nem volt jelentősége annak, hogy **"E"** milyen díjat ígért és mire utasította a **"B"** Kft. ügyintézőjét, **"D"**t. A felek között átalánydíjas szerződés jött létre, az azt megalapozó előzetes költségvetést a felek csupán arra használták, hogy a munkák terjedelmét rögzítsék, így a fellebbezésben írt számszaki hibának nincs jelentősége.

A fellebbezés nagyobb részt alaptalan, míg kisebb részben - az alperesek beszámítási kifogásával érvényesített javítási költség vitás része erejéig - alapos.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§.(3) bekezdése alapján a fellebbezés és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezési eljárás során is irányadó tényállásból túlnyomó részt helytálló jogkövetkeztetésre jutva tartotta alaposnak a felperes vállalkozói díj iránti igényét a javítási költség beszámításával. Az elsőfokú ítélet ugyanakkor megalapozatlan az alperesek által igényelt további javítási költség tekintetében.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felek között a Ptk.389.§-ában és 402.§-ában szabályozott építési szerződés jött létre könnyűszerkezetes favázas családi ház kivitelezésére, a vállalkozói díjat átalánydíjként kikötve.

Egyetértett az ítéltábla a megyei bíróság azon álláspontjával is, hogy az alperesek semmisségi kifogásukban alaptalanul hivatkoztak a kikötött 9.695.363,- forint fix vállalkozói díj mértéke színleltségére. (Ptk.207.§.(5) bekezdés) Az ítéltábla kiemeli, hogy a Legfelsőbb Bíróság XXV. számú Polgári Elvi Döntése V. pontja szerint nem jár a leplezett szerződés színleltség miatti érvénytelenségével az, hogy a szerződésről készült okirat az ellenszolgáltatást nem a felek valóságos akaratának megfelelően tünteti fel. Az nem kétséges, hogy a szerződést kötő fél színleltségre hivatkozása esetén nem a szerződés külső alakjából, hanem a felek valóságos szerződési akaratából kell kiindulni. Azonban az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a szerződés színleltségét az a fél köteles bizonyítani, aki erre hivatkozik; míg a színlelés mindig tudatos és kétoldalú magatartás; az egyoldalú színlelés pedig a szerződés érvénytelensége és értelmezése szempontjából közömbös. (BH 1996/86., BH 1998/292., BH 1997/583.) A konkrét esetben pedig az alperesek az említett kétoldalú színlelést nem tudták bizonyítani. Helyesen emelte ki az elsőfokú bíróság azt az eljárásjogi tény, hogy az I.r. alperes a 2005. június 20. napján indult perben a színlelésre először csak 2009. június 22. napján hivatkozott. Ezt a hosszú ideig „feledésbe merült” körülményt pedig nem támasztotta alá a fellebbezésben hivatkozott (a **"B"** Kft. volt ügyvezetőjétől) **"E"**től származó nyilatkozat (66/A/1.) sem. Egyrészt azért nem, mert a perbeli építési szerződéssel a családi ház kivitelezését nem a **"B"** Kft., hanem a felperes vállalta. Másrészt azért nem, mert a nyilatkozatban **"E"** „ajánlott” kivitelezési árról szól, amely nyilván nem azonos a vállalkozó és a megrendelő között létrejött szerződés tényleges díjával. Harmadrészt - a 66/A/1. szám alatt csatolt nyilatkozattal szemben - az alperesek az elsőfokú eljárás során arra hivatkoztak (66.tjk.2.oldal), hogy a leplezett

5.000.000,- forint díjért a kivitelezést nem a felperes, hanem a **"B"** Kft. vállalta. Ugyanakkor a szintén alperesek által hivatkozott - a **"B"** Kft., valamint a felperes által megkötött - alvállalkozói szerződés létét egyetlen peradat sem támasztja alá. Negyedrészt **"E"** írásbeli nyilatkozata azért is alkalmatlan a színleltség alátámasztására, mert az abban foglaltak valóságát - a nyilatkozatban többször is nevesített - **"D"** tanú vallomása (80.tjk.) is cáfolta.

Az kétségtelen, hogy a keresetlevél mellékleteként csatolt ajánlati költségvetés költségkimutatása (a II. ütem munkái esetében) több számítási hibát is tartalmaz. A II. ütem felépítményi munkái, anyagköltsége valóban nem 4.066.619,- forint, hanem 2.134.450,- forint. Ugyanakkor ezzel az anyagköltséggel és a nem vitás 1.456.614,- forint munkadíjjal számolva a II. ütem bruttó vállalkozói díja (4.488.843,- forint) nem tér el a szerződésben ezen ütem díjára kikötött összegtől (4.986.209,- forint) olyan mértékben, mely alátámasztaná az alperesek által hivatkozott színleltséget. Az ajánlati költségvetés számítási hibái, illetve a fellebbezésben hivatkozott több ajánlati költségvetés is inkább a szerződéskötést megelőző alku folyamatát igazolják. Helyes a fellebbezési ellenkérelem azon hivatkozása is, hogy a felek az építési szerződésben a költségvetési ajánlatban részletezett munkatételek felperesi megvalósítására kötöttek szerződést, de nem a költségvetésben, hanem a szerződésben meghatározott díjért.

Az elsőfokú bíróság a perben felmerült bizonyítékokat helytállóan értékelve tartotta alaptalannak az alperesek feltűnő értékkülönbségre (Ptk.201.§ (2) bekezdés) alapított megtámadási kifogását is. A fellebbezési tárgyaláson az alperesek jogi képviselője már elfogadta a fellebbezési ellenkérelem azon érvelését, hogy az értékkülönbség Ptk.201.§.(2) bekezdés szerinti vizsgálatánál nem a kijavítási költséggel csökkentett, hanem - az alperesek megbízásából eljáró igazságügyi szakértők által kimunkált - 7.535.782,- forint vállalkozói díjból kell kiindulni. Az alperesi magánszakvéleményben meghatározott díj elfogadása esetén a szerződésben kikötött 9.695.363,- forint díjtól az eltérés 2.159.581,- forint. A 2.159.581,- forint értékkülönbség, valamint - az alperesek által állítottan - reális 7.535.782,- forint díj úgy aránylik egymáshoz, hogy az értékkülönbség 29 %-a az alperesek szerint „reálisan” felszámítható díjnak. (Így: BDT 2006/1472.) Ez az értékkülönbség a „felén túli sérelmet” (laesio enormis) nem valósítja meg, és nem éri el azt a különbséget sem, melyet a jelenkori magyar bírói gyakorlat feltűnően aránytalannak tekint. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a feltűnő értékkülönbségre alapított megtámadási kifogás helytállósága esetén a díjat nem az esetleges értékkülönbözlet összegével kell csökkenteni, hanem olyan mértékű díjat kell megállapítani, amely mellett az értékkülönbség már nem feltűnően értékaránytalan. (PK.267. számú állásfoglalás II.pont)

Helytállóan kifogásolta viszont az alperesi fellebbezés az elsőfokú bíróság határozatát a beszámítási kifogással igényelt kijavítási költség tekintetében. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ebben a részben hiányos, döntése pedig megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság formális indokolással fogadta el a kijavítási költség összegére az általa kirendelt **"G"** építész igazságügyi szakértő szakvéleményét és nem adott számot arról, hogy milyen indokok alapján hagyta figyelmen kívül az alperesek által megbízott igazságügyi szakértők (**"H"** és **"I"**) véleményét az általuk megállapított „kijavítási költségekre”.

Az alperesek megbízásából eljáró igazságügyi szakértők a felperes általuk megállapított vállalkozói díjából kivitelezési hibák miatt 517.798,- forint, míg tervezési hibák miatt 1.121.438,- forint levonását tartották indokoltnak. Az alperesek azonban kifogásukkal csak ez utóbbi, 1.121.438,- forintos összeg beszámítását kérték. (Pf.5.tjk.) Nem hagyható ugyanakkor figyelmen kívül, hogy az alperesek ellenkövetelésükben (Pp.139.§.) kijavítási költség (Ptk.306.§.(3) bekezdés) beszámítását kérték, míg a magánszakértők a 49. sorszám alatt érkeztetett szakvéleményük 5. számú mellékletében értékcsökkenést (azaz: árleszállítást - Ptk.306.§.(1) bekezdés b./ pont) számoltak. A két igény egymással nem „felcserélhető”, hanem eltérő bizonyítást igénylő, különböző jogi kategória.

Elmaradt az elsőfokú eljárás során annak vizsgálata is, hogy az építési szerződés kivitelezője, a felperes mely tények alapján és milyen okból felelhet az alperesek által kifogásolt tervezési hibák miatt. Önmagában ugyanis az, hogy az építési engedélyezési tervet a felperes egyedüli tagja és ügyvezetője ("C") készítette, még nem alkalmas a tervhiba miatti szavatossági igény beszámítására, mivel - a fellebbezési ellenkérelem alapos érvelése szerint - a felperes gazdasági társaság az építési szerződésben tervezést nem vállalt. Mindezekből kitűnően az elsőfokú bíróság eljárása során az alperesek szavatossági kifogása tekintetében elmulasztotta a jogvita kereteinek tisztázását, melynek következtében a tényállás ezen része feltáratlan, döntése pedig megalapozatlan lett.

Helyesen határozott az elsőfokú bíróság viszont a felperest megillető (késedelmi) kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja tekintetében. A fellebbezésben az alperesek arra ugyan helytállóan hivatkoztak, hogy a számlázási késedelem elmulasztása - jogosulti késedelemként (Ptk.302.§.c./pont) - a kötelezett egyidejű késedelmét kizárva (Ptk.303.§.(3) bekezdés) mentesíti a kötelezettet a késedelmi kamat fizetése alól. Ez a jogosulti mulasztás viszont a bírói gyakorlat szerint (GK.66.számú állásfoglalás I. pont, BH 2007/295.) csak addig mentesíti a kötelezettet az idegen pénz használata ellenértéke megfizetése alól, amíg a jogosult hitelező - lényegében: a kibocsátani elmulasztott számla tartalmi elemeit magában foglaló - keresetlevél (fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem) bíróságra benyújtásával az ellenszolgáltatás iránti igényét érvényesíti. Ezek miatt az alperesek a vállalkozói díjtartozás késedelme miatt a Ptk.301.§.(1) bekezdése alapján a keresetlevél benyújtásától (2005. június 20.) késedelmi kamatfizetési kötelezettséggel tartoznak.

Ezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét (a 194.635,- forint kijavítási költség erejéig a keresetet elutasító ítéleti rendelkezést) nem érintette, míg ezen túl a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján részítéletet hozott. Ebben az alperesek 1.121.438,- forint beszámítására irányuló szavatossági kifogása még vitás része (926.803,- forint tőke és járuléka) erejéig az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.252.§.(3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította; míg ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Tekintve, hogy a beszámításra vonatkozó rendelkezés az ítélet indoklására tartozik, ezért az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részéből a 194.635,- forint javítási költség beszámítására vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A 926.803,- forint és járulékai szavatossági kifogás tekintetében a részben megismételt eljárás során az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen a jogvita kereteit kell tisztázni. Az alpereseknek a Pp.121.§. (1) bekezdés c/ pontja és a Pp.139.§-a alapján az elsőfokú bíróság felhívására elő kell adniuk a kifogás alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait. Meg kell határozniuk a konkrét kérelmi hiányokat, az egyes hibákat, egyben közölniük kell azt, hogy milyen szavatossági jogot (kijavítást, kijavítási költséget, árleszállítást) kívánnak érvényesíteni. Amennyiben tervhibára hivatkoznak, közölniük kell, hogy a kivitelező felperesnek milyen szakmailag alátámasztott okok miatt kellett felismernie az I.r. alperestől kapott - külön tervezési szerződés alapján beszerzett - építési engedélyezési terv hibáját. (GK.54. számú állásfoglalás II. pont) A kifogás ilyen módon történő tisztázását és arra a felperesi nyilatkozat beszerzését követően - erre irányuló indítvány esetén - szakértői bizonyítást kell lefolytatni a választott szavatossági igény vizsgálatára.

Az ítélet tábla részítéletével a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján mellőzte az elsőfokú ítélet le nem rótt illetékeire és elsőfokú perköltségekre vonatkozó rendelkezését és a másodfokú határozatban új, az elsőfokú perköltségekre is kiterjedő határozatot hozott a perrel felmerült költségek viseléséről.

A részítéletben az ítélet tábla a fellebbezett perérték (9.500.728,- forint) 89 %-a tekintetében helybenhagyó határozatot hozott. Ezért ezen perérték után a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján az alperesek kötelesek viselni a felperes elsőfokú eljárásban felmerült perköltsége 89 %-át, azaz 712.214,- forintot.

A hatályon kívül helyezett keresetrészre eső elsőfokú perköltségről az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárás eredményeként kell határoznia. Ez a perköltségrész a felperes esetében 88.026,- forint, míg az alperesek esetében 65.313,- forint ügyvédi munkadíj. (Ez utóbbi összeg az elsőfokú bíróság által is irányadónak tekintett, a 32/2003.(VIII.21.) IM. rendelet (R) 3.§.(2) bekezdése alapján meghatározott 475.000,- forint + áfa (593.750,- forint) 11 %-a.)

A felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 570.000,- forint kereseti illetékből az alperesek személyes költségmentessége folytán 507.300,- forint a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13.§-a alapján az állam terhén marad, míg 62.700,- forint le nem rótt kereseti illetékről az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárás eredményeként kell határoznia.

Ugyanilyen okból az alperesek fellebbezésén le nem rótt 570.300,- forint fellebbezési illetékből 507.300,- forint az állam terhén marad, míg 62.700,- forint fellebbezési illetékről az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárás során hozott határozata eredményeként kell határoznia.

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban a felek jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjat a R 3.§.(2), (5) - (6) bekezdései alapján az áfával növelt 150.000,- - 150.000,- forintban határozta meg. A felperes képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíj 89 %-át, azaz

133.500,- forintot a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján az alperesek kötelesek viselni. (Az elsőfokú 712.214,- forint perköltséggel együtt 845.714,- forint első- és másodfokú perköltséget.)

A megismételt eljárás részre eső 16.500,- - 16.500,- forint másodfokú perköltségről az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárás eredményeként kell határoznia. (Pp.252.§.(4) bekezdés)

Győr, 2010. évi november hó 17. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: